

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till revidering av lagstiftningen kring skyddet av haven

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det skall stiftas en ny havsskyddslag, genom vilken gällande lag om förhindrande av havsföroreningar upphävs, och att vattenlagen skall revideras. Vidare föreslås revidering av lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg, lagen om allmänna vatten- och avloppsverk och avfallslagen. Denna reformering av lagstiftningen kring skyddet av haven föreslås för att Finland skall kunna ratificera

1992 års konvention om skydd av Östersjöområdet marina miljö, dvs. 1992 års Helsingforskonvention, 1992 års konvention om skydd av Nordostatlantens marina miljö samt konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och stadfästs.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Finland har undertecknat tre nya internationella avtal som gäller skydd av hav och vatten, nämligen 1) 1992 års konvention om skydd av Östersjöområdets marina miljö, dvs. 1992 års Helsingforskonvention, som ersätter den år 1974 undertecknade konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö, 2) 1992 års konvention om skydd av Nordostatlantens marina miljö, dvs. Nordostatlantkonventionen, som ersätter både konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning från fartyg och luftfartyg, dvs. Oslokonventionen, och konventionen om förhindrande av landbaserad förorening av haven, dvs. Pariskonventionen samt 3) konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, dvs. ECE:s gränsvattenavtal.

I 1992 års Helsingforskonvention förbinder sig avtalsparterna alltjämt till behövliga åtgärder för att förebygga och stoppa föroreningen

av Östersjön. Konventionen förbjuder utsläpp av avfall i havet och förbränning av avfall till sjöss. Deponering av muddermassor skall ske enligt de bestämmelser som Helsingforskommissionen har godkänt. Konventionen täcker vidare minskning av och stopp för landbaserade utsläpp samt förebyggande av förorening av havet från fartyg. Konventionsområdet har utvidgats till konventionsstaternas inre territorialvatten.

Konventionen om skydd av Nordostatlantens marina miljö förbjuder bl.a. dumpning, med vissa undantag, och förbränning av avfall till sjöss. Dessutom förbinder sig avtalsparterna att i konventionsområdet förebygga och förhindra förorening av havet orsakad av belastningskällor på land.

Medlemsstaterna i Förenta Nationernas Ekonomiska kommission för Europa (ECE) har slutit en konvention om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, ECE:s gränsvattenkonvention, som är ett multilateralt internationellt

fördrag om skydd av vattnen och som definierar gemensamma principer och arbetssätt för bättre miljövård.

Finland är part i 1974 års Helsingforskonvention och i Oslokonventionen samt observatör i Pariskommissionen, som övervakar verkställigheten av Pariskonventionen. ECE:s gränsvattenkonvention har inte någon föregångare.

De nya konventionerna är internationellt förpliktande för avtalsparterna och måste sättas i kraft på lagnivå.

Avsikten är att 1992 års Helsingforskonvention skall ratifieras efter att behövliga ändringar har förts in i lagstiftningen och att ratifieringen av Nordostatlantkonventionen skall ske samtidigt.

De föreslagna lagarna är av allmän art, och avsikten är att de skall träda i kraft omedelbart efter att de har stadfästas.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftningen om skydd av haven

De viktigaste stadgandena om skydd av haven ingår i lagen om förhindrande av havsföroreningar (298/79), som tillämpas på aktiviteter i Finlands område, den del av kontinentalsockeln som hör till Finland och på finländska fartyg. I dessa områden och på fartygen får inte vidtas sådana åtgärder som kan orsaka förorening av öppna havet eller av någon annan stats territorialvatten. I lagen ingår därutöver stadganden bl.a. om utsläpp och placering i havet av högaktiva ämnen och andra radioaktiva ämnen. Lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/79) stadgar om ordinarie drift av fartyg.

Vattenlagen (264/61) förpliktar till efterlevnad av vad som stadgas om skydd av haven i internationella fördrag som är förpliktande för Finland. Vattenlagen stadgar inte om ovillkorligt förbud mot vattenförorening. I vattenlagens 1 kap. 19 § förbjuds förorening av vattnen, men under de förutsättningar som där nämns finns det i alla fall möjlighet att få tillstånd till verksamhet som förorenar vattendrag. Till sjöss tillämpas vattenlagen på verksamhet i Finlands territorialvatten.

Lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/79), dvs. far-

tygsavfallslagen, syftar till att genom förbud mot utsläpp av skadliga ämnen från fartyg i vattnet förebygga sådan förorening av vattnen som orsakas av fartygens ordinarie drift. Detaljerade stadganden ingår i förordningen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (635/93). Stadgandena bygger på Helsingforskonventionen och den internationella konventionen om förhindrande av förorening från fartyg, dvs. MARPOL 73/78.

Lagen om allmänna vatten- och avloppsverk (982/77) reglerar frågor i samband med vattenförsörjningen till sådana anläggningar som en kommun eller ett kommunförbund äger eller som en kommun godkänt som ett allmänt vatten- och avloppsverk. För att verkställa EES-avtalet har i denna lag gjorts en ändring (88/93), som stadgar om kvaliteten på och förbehandlingen av det avloppsvatten som leds in i avlopp som sköts av ett allmänt vatten- och avloppsverk samt om avtal om anslutning till verket, som inte får stå i strid med bestämmelserna om avloppsvattnets kvalitet och förbehandlingen av det.

2.2. Bedömning av nuläget

1974 års Helsingforskonvention täcker alla landbaserade utsläpp som inverkar på Östersjön. Alla de mål som konventionen ställer upp har inte förts in i finländsk lagstiftning. Verksställigheten av konventionen har huvudsakligen skett på basis av Helsingforskommissionens rekommendationer utan att dessa har förts in i lagstiftningen.

Skyldigheten i 1992 års Helsingforskonvention att förebygga landbaserad förorening gäller åtgärder i hela avrinningsområdet. Konventionen förbjuder dumpning och avfallsförbränning till sjöss. Nya bestämmelser har utfärdats om skadliga ämnen, behandling av avloppsvatten och annan belastande verksamhet. Konventionen har utvidgats så att den också gäller de inre territorialvattnen.

Finland är part i Oslokonventionen, men inga lagändringar har gjorts för att verkställa konventionen. Genom Nordostatlantkonventionen har Finland förbundit sig till i huvudsak likartade förbud och mål för skyddet av havet som i 1992 års Helsingforskonvention.

Av ovan anförda skäl är det skäl att se över relationen mellan lagen om förhindrande av

havsföreningar och vattenlagen, som redan tidigare i vissa fall har lett till tolkningsvårigheter.

För Torne ådal har Finland och Sverige en gränsöversenskommelse (FördrS 53—54/71), som tillämpas i avtalsområdet i stället för stadgandena i vattenlagen. De ändringar som på grundval av denna proposition förs in i vattenlagen träder inte i kraft i avtalets tillämpningsområde förrän de erforderliga ändringarna har förts in i överenskommelsen. Något förslag om detta har dock inte tagits med i denna proposition.

3. Propositionens syften och de viktigaste förslagen

3.1. Mål

Propositionen syftar till att justera och tydliggöra samt förenhetliga lagstiftningen så att de ovan nämnda internationella fördragen om skydd av hav och vatten kan verkställas så som de förutsätter.

3.2. De viktigaste förslagen

3.2.1. Stiftande av en havsskyddslag och ändring av vattenlagen

Verkställigheten av 1992 års Helsingforskonvention och av Nordostatlantkonventionen i Finland förutsätter att lagen om förhindrande av havsföreningar och vattenlagen revideras och förhållandet mellan dem ses över. Eftersom ändringarna i lagen om förhindrande av havsföreningar skulle bli mycket omfattande, bör lagen i sin helhet skrivas om, varvid gällande lag upphävs och en ny havsskyddslag stiftas.

Havsskyddslagen föreslås stadga om åtgärder som finska medborgare och finländska samfund, fartyg, luftfartyg och havstekniska enheter inte får vidta utanför Finlands territorialvattengräns. Aktiviteter som förorenar havet skall förbjudas, och det skall inte vara möjligt att få tillstånd till sådana. Vattenlagen skall stadga om sådana åtgärder i Finlands territorialvatten och annorstädes på finskt territorium som har anknytning till förorening av havet. Vattenlagen skall stadga om förbud mot förorening av havet genom åtgärder på finländsk mark, i insjövattenområdena eller terri-

torialvattnen som kan orsaka förorening av havet eller av en annan stats territorialvatten eller ekonomizon.

Havsskyddslagen skall förbjuda dumpning och avfallsförbränning till sjöss utanför Finlands territorialvattengräns. Lagen skall dock ha särskilda stadganden om deponering av muddermassor. Avfall skall inte få dumpas eller brännas till sjöss ens i det fall att det är möjligt att få tillstånd till detta av en annan stats myndighet. Därför behövs då inte längre de separata stadgandena om utsläpp eller placering i havet av radioaktiva ämnen i den nuvarande lagen om förhindrande av havsföreningar, utan dumpningsstadgandena täcker även detta.

Dumpning av avfall och övergivande av havstekniska enheter skall med stöd av vattenlagen förbjudas i Finlands territorialvatten. Vattenlagen skall också förbjuda att avfall stjälpas i vattnet från stranden, med undantag av snökörslor, som faller under föroreningsförbudet i vattenlagens 1 kap. 19 §. För deponering av muddermassor i sjön skall i allmänhet krävas tillstånd.

Allt nyttjande av havsbotten och utforskningen av den utanför Finlands territorialvatten kräver alltid tillstånd, men i territorialvattnen föreslås att bara propspektering efter och utvinning av olja och gas skall kräva tillstånd. För anläggningar i öppna havet utanför Finlands territorialvattengräns skall alltid krävas tillstånd enligt havsskyddslagen.

Miljöministeriet skall enligt havsskyddslagen vara tillståndsmyndighet i fråga om aktiviteter utanför Finlands territorialvattengräns. Om det är fråga om verksamhet som sträcker sig till Finlands territorialvatten, skall tillståndsärendet enligt vattenlagens stadganden avgöras i vattendomstolen. Tillstånd behöver dock i allmänhet inte utverkas hos myndigheterna i Finland, om en annan stats myndigheter redan har beviljat tillstånd till en verksamhet utanför Finlands territorialvatten i ett område där ifrågavarande stat utövar sin rättsskipningsmakt. Verksamheten får dock aldrig stå i strid med internationella avtal som är förpliktande för Finland eller med dumpnings- och förbränningsförbuden i havsskyddslagen.

Ett stadgande om att bästa tillgängliga teknik (Best Available Technology, BAT) skall föras in i havsskyddslagen och fogas till vattenlagen för att begränsa och stoppa utsläpp som belastar vattnen också via luften. Till-

ämpningen av ur miljösynvinkel bästa praxis (Best Environmental Practice, BEP) bygger på frivillighet, ekonomisk styrning och övrig lagstiftning. Det anses inte motiverat att i havsskyddslagen eller vattenlagen föra in stadganden om bästa miljöpraxis, eftersom dessa lagar bygger på tillstånd och förbud. Det är i alla fall viktigt att bästa miljöpraxis beaktas.

Stadganden om den allt intensivare rapportering och informationsförmedling som de internationella konventionerna påkallar skall föras in i havsskyddslagen och vattenlagen.

I vattenlagen föreslås på grund av ECE:s gränsvattenkonvention ett stadgande som förpliktat vederbörande att beakta de förorenande verkningar en åtgärd kan ha i andra staters vatten på samma sätt som motsvarande verkningar beaktas i Finland samt ett allmänt stadgande om verkställigheten av gränsvattenkonventionen.

3.2.2. Andra ändringar i lagstiftningen

Det föreslås att lagen om vattens förorening, förorsakad av fartyg, skall ändras så att en definition på förorening av vatten och ett förbud mot förbränning av avfall som orsakas av fartygets ordinarie drift förs in i lagen.

Lagen om allmänna vatten- och avloppsverk föreslås bli ändrad så att förutsättningar för att omsätta de internationella havsskyddskonventionerna i praktiken kommer till stånd.

Avfallslagen föreslås bli ändrad så att där förs in ett stadgande som förbjuder förbränning av avfall till sjöss och ett stadgande om brott mot förbudet.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Propositionen syftar till att föra vår nationella lagstiftning å jour med vad de internationella fördragen om skydd av hav och vatten kräver. Reformen har inga betydande verkningar på kommunernas och statens ekonomi.

Nya tillståndsmyndigheter skall inte inrättas, utan de nuvarande, nämligen vattendomstolen i tillståndsförfaranden enligt vattenlagen och miljöministeriet i tillståndsförfaranden som gäller havsskydd, skall alltjämt vara behöriga. Tillståndsförfarandet utsträcks till nya projekt,

vilket innebär att kostnaderna för tillståndsförfarandet och övervakningen ökar något. Därtill kommer näringsidkarna att åsamkas kostnader då de skaffar tillstånd.

4.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Övervakningen samt rapporteringen och statistikföringen bör effektiveras för att de internationella fördragen skall uppfyllas. Detta åsamkar sannolikt övervakningsmyndigheten extra arbete. Förpliktelserna i samband med verkställigheten av EES-avtalet såsom övervakningen, statistikföringen och rapporteringen har ökat väsentligt. En del av de i propositionen avsedda förpliktelserna uppfylls redan på basis av EES-avtalet, vilket gör att denna proposition inte kan anses orsaka merkostnader.

4.3. Miljöverkningar

Enligt propositionen syftar lagstiftningsåtgärderna till att effektivera miljövärden i synnerhet vad havsskyddet beträffar.

5. Beredningen av ärendet

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Finlands ställningstaganden till 1992 års Helsingforskonvention bereddes av en arbetsgrupp tillsatt av delegationen för den marina miljön. Konventionen undertecknades 9.4.1992.

Miljöministeriet tillsatte 28.10.1992 en kommission som hade i uppgift att ställa erforderliga förslag om ändring av lagstiftningen för att göra det möjligt för Finland att ratificera 1992 års konvention om skyddet av Östersjöområdets marina miljö, dvs. 1992 års Helsingforskonvention, och 1992 års konvention om skyddet av Nordostatlantens marina miljö, dvs. Nordostatlantkonventionen. Kommissionen hörde under arbetets gång ett antal sakkunniga.

Medan kommissionen arbetade aktualiserades verkställigheten av konventionen om skydd och användning av gränsoverskridande vattendrag och internationella sjöar, ECE:s gräns-

vattenkonvention, som undertecknades år 1992. Kommissionen beslöt, med beaktande av sammanhanget, att utan att ha ålagts det också behandla lagstiftningsbehov i anslutning till verkställigheten av denna konvention.

5.2. Utlåtanden

Våren 1994 sändes kommissionens betänkande (kommittébetänkande 1993:37) på remiss, och därefter har förslaget reviderats. Med anledning av de yttranden som kom in om betänkandet har ytterligare diskussioner förts med olika intressenter.

6. Samband med andra propositioner

1992 års Helsingforskonvention förutsätter att avtalsparterna för egen del definierar gränsen mot land för sina inre territorialvatten. Att gränsen enbart märks ut på kartan anses inte

definiera gränsen mot land tillräckligt tydligt. Ett förslag om hur denna gräns skall definieras ingår i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (RP 114/1994 rd), som går ut på en omfattande revidering av ifrågavarande lag och som bl.a. innehåller förslag om hur gränsen av de inre territorialvattnen både mot land och i älvmyningar skall definieras i lagen.

Riksdagen har dessutom förelagts en proposition med förslag till ändring av avfallslagen (RP 305/1994 rd), som bl.a. gäller ändring av dess 60 §.

Avsikten är att den behöriga tillståndsmyndigheten i fråga om verksamhet utanför Finlands territorialvattengräns i stället för miljöministeriet efter 1.3.1995 skall vara Finlands miljöcentral. Finlands miljöcentral inrättas i samband med reformeringen av miljöförvaltningen 1.3.1995, och regeringens proposition med förslag till lagstiftning kring miljöförvaltningen (RP 241/1994 rd) har redan förelagts riksdagen för behandling.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Havsskyddslagen

1 §. *Förbud mot förorening.* Havsskyddslagens tillämpningsområde har avgränsats så att den gäller verksamhet på finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg utanför yttergränsen av Finlands territorialvatten. På verksamhet i Finlands territorialvatten tillämpas stadgandena i vattenlagen (264/61).

I havet utanför Finlands territorialvattengräns förbjuds sådan verksamhet som kan orsaka förorening av öppna havet, en annan stats territorialvatten eller ekonomizon eller Finlands territorialvatten. Föroreningsförbudet i havsskyddslagen är absolut och tillstånd till förorenande verksamhet kan inte utverkas.

Begreppet förorening ingår i denna lag och är mer täckande än i vattenlagen. Som förorening räknas, avvikande från vattenlagen, också skada på livet i havet och orsakande av hinder också för annat berättigat nyttjande av havet

än fiske. Utgångspunkterna för definitionen av begreppet förorening är olika i havsskyddslagen och i vattenlagen. Havsskyddslagen utgår från miljön och skyddet av den mot förorening orsakad av människans verksamhet. Vattenlagens stadganden om förorening utgår från att människan är berättigad att nyttja vattnen och förbjuder därav orsakad förorening, men under vissa förutsättningar har det varit möjligt att hos vattendomstolen utverka tillstånd att avvika från förbudet.

Förbud mot att förorena havet ingår redan i gällande lag om förhindrande av havsföroreningar (298/79) och i den föregående lagen om förebyggande av förorening i havet (146/65). Begreppet ekonomizon bygger på Förenta Nationernas havsrättskonvention (UNCLOS), som kommer att träda i kraft internationellt under år 1994.

Lagen om förhindrande av havsföroreningar, som nu föreslås bli upphävd, förbjuder sådan verksamhet i Finlands område, på den Finland tillhöriga kontinentalsockeln eller på finländska

fartyg som kan leda till förorening av öppna havet eller av en annan stats territorialvatten. Detta förslag syftar till att precisera förhållandet mellan havsskyddslagen och vattenlagen på så sätt att havsskyddslagen stadgar om verksamhet utanför Finlands territorialvattengräns och vattenlagen om verksamhet i Finlands område.

Ett undantag till det absoluta förbudet mot förorening är det i 7 § 3 mom. avsedda nödläget och i vissa fall tillstånd av en myndighet i en annan stat till en åtgärd vars verkningar begränsar sig till denna stats territorialvatten eller ekonomizon. En sådan åtgärd får dock inte strida mot internationella fördrag som är förpliktande för Finland eller mot denna lag.

2 §. *Tillämpningsområde.* Havsskyddslagen skall utöver det i 1 § stadgade föroreningsförbudet också stadga om annat havsskydd, med vilket här avses bl.a. skydd av havsbotten inklusive dess levande naturtillgångar och andra former av liv i havet.

Havsskyddslagen skall inte tillämpas på verksamhet som bedrivs i Finlands territorialvatten och om vilken vattenlagen stadgar. De viktigaste stadgandena om förorening av havet skall ingå i vattenlagens 1 kap. 18 a §, som bl.a. förbjuder förorening av havet genom sådan verksamhet i Finlands territorium, insjöområden eller territorialvatten som kan orsaka förorening av havet utanför Finlands territorialvattengräns, samt dess 1 kap. 19 §, som stadgar om uppfyllande av havsskyddsfördragens förpliktelser.

Havsskyddslagen skall inte gälla åtgärder för att förebygga vattenförorening orsakad av ordinarie drift av fartyg eller av bekämpning av oljeskador, utan om dessa stadgas i lagen om förhindrande av vattnets förorening, förorsakad av fartyg (300/79), i det följande fartygsavfallslagen. Stadgandena i fartygsavfallslagen bygger bl.a. på Helsingforskonventionen och på den internationella konventionen om förhindrande av förorening från fartyg, dvs. MARPOL 78/83, som utarbetats av Internationella sjöfartsorganisationen IMO.

3 §. *Övrig lagstiftning.* Lagen om kontinentalsockeln (149/65) stadgar om tillstånd till utforskning och nyttjande av kontinentalsockeln, men gäller inte miljötillstånd. Därutöver gäller vad 11 § denna lag stadgar om miljöministeriets tillstånd.

I tillägg till vad 8 § denna lag stadgar gäller

i fråga om förbränning av avfall vad avfallslagen (/) stadgar om detta.

Beträffande skydd av havet gäller även vad luftvårdslagen (67/82), kemikalielagen (744/89) och lagen om bekämpningsmedel (327/69) stadgar.

4 §. *Definitioner.* Definitionen på fartyg bygger på 1992 års Helsingforskonvention och är densamma som i fartygsavfallslagen, som jämställer anläggningar i havet med fartyg. I denna lag jämställs också fordon som rör sig på isen med fartyg. En havsteknisk enhet specificeras särskilt i denna lag, eftersom 1992 års Helsingforskonvention har en separat bilaga (bilaga V) om förebyggande av förorening orsakad av prospektering efter olja och gas och nyttjande av dem från en havsteknisk enhet, och där definieras ordinarie verksamhet på en havsteknisk enhet. Även fiskodlingsanstalter är sådana anläggningar som avses i denna lag.

Med dumpning avses avsiktligt utsläpp på havet eller från luften, sänkning i havet eller annat övergivande till sjöss. Avfallsförbränning avser avsiktligt brännande av avfall eller annat ämne i syfte att bli kvitt det. Stadgandena om dumpning skall inte gälla utsläpp som härrör från ordinarie drift av eller verksamhet på fartyg eller havstekniska enheter, om vilka stadgas i fartygsavfallslagen och i 11 § denna lag. Fartygsavfallslagen stadgar också om förbränning på fartyg eller havstekniska enheter av avfall som härrör från deras ordinarie drift eller verksamhet.

5 §. *Internationella fördrag.* Utöver vad som stadgas i denna lag skall för Finland bindande internationella havsskyddsfördrag följas. I denna lag avses med internationella fördrag särskilt 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonventionen samt konventionen om förhindrande av havsföroreningar genom dumpning av avfall och andra ämnen, dvs. Londonkonventionen (FördrS 33—34/79).

Närmare bestämmelser om fullgörandet av förpliktelser som ingår i dessa fördrag och som gäller tillämpningsområdet för denna lag kan utfärdas genom beslut av statsrådet. Genom statsrådsbeslut är det möjligt att sätta i kraft sådana detaljerade bestämmelser i internationella konventioner som det inte är ändamålsenligt att föra in i lagen.

6 §. *Bästa tillgängliga teknik med tanke på miljön.* De internationella fördragen såsom 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonventionen förutsätter att bästa tillgäng-

liga teknik (Best Available Technology, BAT) används för att begränsa och stoppa utsläpp till luft och vatten. Detta avser senaste generationens avancerade produktions- och reningsmetoder inklusive styr- och kontrollsystem eller andra funktionssätt som gör det möjligt att förebygga eller som bäst minskar utsläpp som orsakar risk för miljöförorening. Bästa tillgängliga teknik skall också finnas allmänt tillgänglig.

Bästa tillgängliga teknik för en viss produktionsmetod förändras med tiden i och med den tekniska utvecklingen, de ekonomiska och sociala omställningarna och också då vår kunskap och förståelse ökar. Ur miljösynvinkel bästa praxis avser att man i varje enskilt fall tillämpar den lämpligaste kombinationen av olika åtgärder.

För att förebygga och stoppa föroreningen är det dessutom skäl att för samtliga utsläppskällor beakta bästa tänkbara praxis med tanke på miljön (Best Environmental Practice, BEP), även om lagen inte specifikt stadgar om detta.

Bästa tillgängliga teknik och ur miljösynvinkel bästa praxis är sådana begrepp som inte kan ges uttömmande definitioner, eftersom innehållet i dem förändras allt eftersom ur miljösynvinkel bättre medel och metoder tas fram.

Om användningen av bästa tillgängliga teknik inte ger en sådan utsläppsnivå som avses i denna lag, bör tillstånd till verksamheten inte beviljas, eller också bör tillståndsvillkoren utformas så att lagens krav på skydd av havet tillgodoses. Till den del som ett befintligt tillståndsbeslut bestämmer om förebyggande av vattenförorening skall tillståndsvillkoren dock alltså följas.

Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare bestämmelser om användningen av bästa tillgängliga teknik.

7 §. *Dumpningsförbud.* Det skall vara förbjudet att från finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg släppa ut avfall eller andra ämnen i havet, dvs. dumpa det, på vilket som helst ställe utanför Finlands territorialgräns. Dumpningsförbudet gäller alla typer av avfall, bl.a. högaktiva och andra radioaktiva ämnen. Förbudet gäller också dumpning från utländska fartyg eller luftfartyg, om avfallet eller ämnet har lastats i Finland eller härrör från Finland.

Dumpningsförbudet bygger på 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonven-

tionen och går i samma anda som Londonkonventionen och förbudet mot förorening i 1 § denna lag. Avsikten är att i denna lag utfärda ett globalt förbud mot dumpning från finländska fartyg, dvs. ett mer täckande förbud än vad Helsingforskonventionen och Nordostatlantkonventionen innehåller. Det skall inte vara möjligt att få tillstånd att avvika från detta förbud ens i områden som faller under en annan stats rättsskipning. Syftet är också att förhindra att dumpningsförbudet kringgås så att avfall eller andra ämnen som härrör från Finland lastas på utländska fartyg för dumpning. Separata stadganden om deponering av muddermassor ingår i 9 §.

Att avsiktligt sänka ett fartyg, en havsteknisk enhet eller ett luftfartyg, eller att överge det till sjöss, förbjuds genom detta stadgande. Det skall dock vara tillåtet att sänka eller överge en havsteknisk enhet i en annan stats territorialvatten eller ekonomizon under förutsättning att lagstiftningen i respektive stat tillåter detta och att åtgärden inte strider mot ett internationellt fördrag som binder Finland. Att överge en havsteknisk enhet i Östersjön är förbjudet enligt 1992 års Helsingforskonvention. Övergivandet av en havsteknisk enhet med tillstånd skall dock endast innebära att enheten får lämnas kvar där den har använts, inte att den får flyttas till något annat ställe för att överges där.

Vattenlagen skall stadga om sänkning eller annat övergivande i Finlands territorialvatten av avfall eller andra ämnen, fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg samt om sänkning eller annan kvittblivning i havet av avfall eller andra ämnen från stranden.

I paragrafens 3 mom. stadgas om utsläpp i havet i nödlagen. Då skall utsläpp i havet uppenbart vara det enda sättet att avvärja en skada eller olycka eller ett hot, eller skadan eller olyckan med största sannolikhet därigenom bli så liten som möjligt. Den skada som utsläpp i havet åsamkar människan eller miljön skall i varje fall vara så liten som möjligt.

8 §. *Förbud mot avfallsförbränning.* Det skall vara förbjudet att utanför Finlands territorialgräns bränna avfall på ett finländskt fartyg eller en finländsk havsteknisk enhet. Paragrafen förbjuder också förbränning ombord på andra fartyg av avfall som härrör från, transiterats genom eller lastats i Finland. Att bränna avfall i Finlands vattenområden för att bli kvitt det skall vara förbjudet enligt ett stadgande i

avfallslagen. Förbudet bygger på 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonventionen, enligt vilka det i respektive konventionsområde är förbjudet att göra sig kvitt avfall eller andra ämnen genom att bränna dem till sjöss. Förbudet mot avfallsförbränning på finländska fartyg och havstekniska enheter gäller alla havsområden utanför Finlands territorialvattengräns, och det skall inte vara möjligt att avvika från det ens med tillstånd av en annan stats myndigheter. På basis av Oslokonventionens förbud mot förbränning av avfall har förbudet även i Östersjöområdet redan tidigare ansetts falla inom ramen för det allmänna förbudet mot utsläpp av avfall till sjöss. Förbränning av avfall orsakat av ordinarie drift av fartyg och havstekniska enheter faller inte inom ramen för detta stadgande, utan därom stadgas i fartygsavfallslagen.

9 §. *Tillstånd till deponering av muddermassor.* Deponering av muddermassor skall enligt denna lag huvudsakligen förutsätta tillstånd. För deponering utanför Finlands territorialvattengräns skall fordras tillstånd av miljöministeriet, såvida en annan stats myndigheter inte redan har beviljat tillståndet. Tillståndet skall löpa en bestämd tid, och det skall kunna revideras eller återkallas, om omständigheterna förändras. Tillstånd får dock aldrig beviljas för verksamhet som står i strid med 1 § denna lag. Stadganden om deponering av muddermassor i Finlands territorialvatten skall ingå i vattenlagen 4 kap. 6 §.

Närmare föreskrifter om deponering av muddermassor och förutsättningarna för detta utfärdas genom statsrådsbeslut. Genom miljöministeriets beslut kan närmare bestämmelser ges om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassor.

Då en deponering av muddermassor utanför Finlands vattenområde också sträcker sig dit, skall tillståndsmyndigheten, avvikande från vad som stadgas i 1 mom., vara vattendomstolen, som vid samma behandling handlägger tillståndsansökningen i sin helhet. I fråga om tillståndsförfarandet och ändringsökandet gäller vad som stadgas i vattenlagen.

10 §. *Konstruktioner i havet.* Anläggning av konstruktioner i öppna havet utanför Finlands territorialvattengräns skall vara underställt miljöministeriets tillstånd i sådana fall att anläggaren är finsk medborgare eller ett finländskt samfund. Med konstruktioner avses till exempel fiskodlingsanstalter och säkerhetsanord-

ningar för sjöfarten. Däremot skall stadgandet inte gälla byggandet av farleder. Stadgandet om anläggning av konstruktioner bygger delvis på bestämmelserna i Nordostatlantkonventionen. Av praktiska skäl skall tillståndsmyndigheten för konstruktioner utanför Finlands territorialvattengräns vara en förvaltningsmyndighet, dvs. miljöministeriet, i sådana fall där konstruktionen inte alls sträcker sig till Finlands vattenområde. Det är här fråga om internationellrättslig förvaltning, som inte lämpar sig för t.ex. regionalförvaltningen. Det är sannolikt att det blir rätt sällsynt att ett sådant tillstånd söks.

Då en konstruktion utanför Finlands territorialvatten också sträcker sig till Finlands vattenområde, såsom i fråga om kablar eller ledningar, skall tillståndsmyndigheten dock vara vattendomstolen, som behandlar tillståndsansökan i dess helhet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller vad som stadgas i vattenlagen.

Det föreslagna stadgandet gäller inte egentligen skydd av havet, utan det skall framförallt gälla annan verksamhet till sjöss, om vilket andra stadganden inte finns. På grund av sammanhanget är det inte lämpligt att ett sådant stadgande till exempel förs in i lagen om skydd för vissa undervattensledningarna (145/65). Eftersom stadgandet har nära anknytning till skyddet av den marina miljön, faller det sig naturligt att ta i det i denna lag.

Innan en tillståndsansökan avgörs skall åtminstone trafikministeriet, som övervakar sjöfartens allmänna intressen, höras för att utröna vilka verkningar konstruktionen eventuellt har med tanke på sjöfarten. Närmare bestämmelser om anläggningen av konstruktioner kan utfärdas genom statsrådsbeslut.

11 §. *Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre.* I paragrafen föreslås stadgat om tillstånd för finska medborgare eller finländska samfund till prospektering efter olja och gas i öppna havet och annan verksamhet i öppna havet samt till annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands territorialvattengräns, dvs. havsteknisk verksamhet (offshoreaktiviteter). Miljöministeriet föreslås bli tillståndsmyndighet. Tillstånd till verksamhet som strider mot denna lag får dock inte beviljas. Närmare föreskrifter om tillämpningen av stadgandena utfärdas genom statsrådsbeslut. Miljöministeriet kan utfärda närmare allmänna

föreskrifter om sådana kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Miljöministeriets tillstånd behöver dock inte utverkas, om det finns ett verksamhetstillstånd av myndigheterna i en annan stat som på basis av internationell rätt nyttjar sin rättsskipningsmakt i området.

Om prospekteringen efter olja eller gas, nyttjandet av dem eller annan därmed förknippad verksamhet utanför Finlands territorialvat- tengräns också sträcker sig till Finlands territorialvatten, skall tillståndsmyndigheten, avvika- de från vad som stadgas i 1 mom., vara vattendomstolen, som behandlar tillstånds- sökningen som en helhet. I fråga om tillstånds- förfarandet och ändringssökande gäller vad som stadgas i vattenlagen.

12 §. *Övervakning.* Den allmänna övervak- ningen av att havsskyddslagen efterlevs föreslås ankomma på miljöministeriet, som är allmän tillsynsmyndighet i fråga om skyddet av havet. Utöver miljöministeriet skall de statliga myndigheterna inom sina respektive verksamhets- områden övervaka att denna lag och med stöd därav utfärdade stadganden och bestämmelser följs.

13 §. *Dataregister och överlåtande av uppgif- ter.* 1992 års Helsingforskonvention och Nor- dostatlantkonventionen förutsätter att uppgif- ter samlas in och lagras och regelbundet ges ut om tillstånd som beviljats med stöd av denna lag och utredningar kring dem samt om dumpning till sjöss av avfall eller andra ämnen i nödsituationer.

Uppgifterna skall tillställas vederbörliga in- ternationella organisation under iakttagande av de förfaringsätt och tidsfrister som den har fastställt. För detta skall miljöministeriet eller en av den förordnad myndighet upprätthålla behövliga dataregister och samla in erforderliga uppgifter. Närmare anvisningar om tillämpning- en av stadgandet kan utfärdas genom statsråds- beslut.

14 §. *Tvångsmedel.* I egenskap av myndighet som övervakar efterlevnaden av denna lag kan miljöministeriet förordna om administrativa tvångsmedel i fall av brott mot stadganden i denna lag.

15 §. *Straffstadganden.* För förorening eller risk för förorening av öppna havet eller en annan stats territorialvatten genom verksamhet som strider mot denna lag skall domen gälla havsskyddsbrott. För en gärning som är grov skall domen gälla grovt havsskyddsbrott. Dom

för havsskyddsförseelse skall ges då den gär- ning som åsamkat havsförorening eller risk för havsförorening bedömd som helhet bör anses vara av ringa betydelse.

16 §. *Ikraftträdande.* Genom denna lag upp- hävs lagen om förhindrande av havsförore- ningar (298/79). Ärenden som är anhängiga då denna lag träder i kraft skall dock behandlas enligt lagen om förhindrande av havsförore- ningar.

1.2. Vattenlagen

1 kap. 3 §. Vattenlagens nuvarande 3 § kon- staterar att vad lagen stadgar om vattendrag även gäller saltsjön. Stadgandet föreslås bli ändrat så att ordet saltsjön ersätts med Fin- lands territorialvatten, vilket förtydligar gräns- dragningen mellan vattenlagen och havsskydds- lagen (/). Vattenlagen reglerar verksam- het i Finlands territorialvatten och havsskydds- lagen verksamhet utanför gränsen för Finlands territorialvatten.

Till paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. som konstaterar att lagen om gränserna för Fin- lands territorialvatten (463/56) stadgar om Fin- lands territorialvattengränser. I lagen om grän- serna för Finlands territorialvatten har föresla- gits en ändring som stadgar om hur gränsen mot land bestäms för de inre territorialvattnen (RP 114/1994 rd.). Behovet att bestämma de inre territorialvattnens gränser mot land har sin grund i verkställigheten av 1992 års Hel- singforskonvention, eftersom konventionens tillämpningsområde har utvidgats så att det också omfattar de inre territorialvattnen.

1 kap. 18 a §. På grund av utvidgningen av tillämpningsområdet för 1992 års Helsingfors- konvention och för att förtydliga den geogra- fiska tillämpningen av vattenlagen respektive havsskyddslagen bör till vattenlagen fogas ett stadgande som förbjuder förorening av havet och en hänvisning till stadgandena i havs- skyddslagen. Enligt havsskyddslagen är verk- samhet som kan förorsaka förorening av havet utanför Finlands territorialvattengräns förbju- den, och det är inte möjligt att få tillstånd till sådan.

Vattenlagens förbud mot havsförorening gäl- ler åtgärder på Finlands territorium, insjöom- råden och territorialvatten som kan orsaka förorening av öppna havet eller av en annan stats territorialvatten eller ekonomizon.

Förbudet i havsskyddslagens 7 § mot utsläpp, sänkning eller övergivande i havet, dvs. dumpning, av avfall eller annat ämne utsträcks till Finlands territorialvatten såtillvida att det också gäller dumpning i havet från stranden. I fråga om utstjälpning från stranden av snö i havet gäller dock föroreningsförbudet i 19 § detta kapitel.

Beträffande avfall från fartygs ordinarie drift och bekämpning av oljeskador stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, försorsakad av fartyg.

1 kap. 19 §. På grund av 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonventionen föreslås som ett nytt 3 mom. ett stadgande enligt vilket det vid bedömningen av vattenförorening skall beaktas att ett skadligt ämne som orsakar förorening direkt eller indirekt kan komma ut i havet. Genom statsrådsbeslut skall det vara möjligt att helt förbjuda såväl direkt som indirekt utsläpp av något visst farligt ämne i havet. För enhetlighetens skull bör det stadgas att ett statsrådsbeslut skall kunna gälla hela landets område, även om det utfärdas med stöd av en internationell konvention som bara gäller en del av Finlands område. 1992 års Helsingforskonvention täcker i Finland de områden från vilka vattnet rinner till Östersjön, och Nordostatlantkonventionen de områden från vilka vattnet rinner till Ishavet.

Det nuvarande 3 mom. föreslås bli ändrat så att ordet vattendrag ersätts med det mer täckande ordet vattnen, och internationella fördrag som är förpliktande för Finland skrivs i pluralis. Dessutom föreslås att i momentet förs in ett stadgande om utfärdande av statsrådsbeslut. Detta moment skall bli det fjärde, varvid nuvarande 4 mom. blir 5 mom.

1 kap. 20 b §. Prospektering efter olja och gas och nyttjande av dem och annan därmed förbunden verksamhet i Finlands territorialvatten skall alltid vara underställt tillstånd oavsett följderna av verksamheten. I fråga om öppna havet ingår motsvarande stadgande i den föreslagna havsskyddslagens 10 §. Ordinarie drift av fartyg skall stå utanför tillämpningsområdet för detta stadgande. Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om sådana tillstånd.

1 kap. 20 c §. Denna paragraf förbjuder sänkning eller annat övergivande till sjöss av havstekniska enheter i Finlands territorialvatten. Havsskyddslagen innehåller separata stad-

ganden om havstekniska enheter som används för prospektering efter, nyttjande eller produktion av gas eller olja eller därmed sammanhängande aktiviteter samt om sänkning eller övergivande av sådana i havet.

4 kap. 6 §. Gällande 6 § föreslås bli ändrad, eftersom 1992 års Helsingforskonvention alltid förutsätter tillstånd av myndigheterna för deponering i havet av fasta ämnen från botten, dvs. muddermassor. I denna paragraf stadgas dock ytterligare att tillstånd inte behöver sökas, om det är fråga om deponering av obetydliga mängder muddermassa. Som obetydliga mängder anses då främst muddermassa från muddring i liten skala, t.ex. muddring av vasstränder för att underlätta användning av småbåtar. Paragrafen föreslås bli reviderad också av den anledningen att tillämpningsområdena för vattenlagen respektive havsskyddslagen enligt denna proposition omdefinieras så att vattenlagen tillämpas på verksamhet i Finlands territorialvatten och havsskyddslagen på verksamhet utanför Finlands territorialvattengräns. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare föreskrifter om deponering av muddermassa på basis av de anvisningar som nämns i bilagan till 1992 års Helsingforskonvention. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om grunderna för bedömning av och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.

Avsikten är att med sista satsen i paragrafens 1 mom. förtydliga rätten att med tillstånd från vattendomstolen placera muddermassa i ett vattenområde i annan ägo. Ett tillstånd enligt denna paragraf innebär rätt att använda ett område i annan ägo för deponering av muddermassor oavsett stadgandena i 2 kap. 7 §.

Det föreslås att stadgandet i nuvarande 1 mom. om placering av muddermassa i ett område i annan ägo utan tillstånd av ägaren flyttas till ett nytt 2 mom. Om disponeringen av stadgandet syftar till att framhålla att tillåtelsen att placera muddermassor i annans område är exceptionell och att tillståndsförfarandet är primärt. Det nuvarande 2 mom. blir därefter 3 mom.

10 kap. 2 a §. Enligt detta stadgande skall beslut enligt vattenlagens 10 kap. beakta bästa tillgängliga teknik (Best Available Technology, BAT) med tanke på skydd av vattnen och den marina miljön mot förorening. Med bästa tillgängliga teknik avses sista utvecklingsskedet hos processer och rengöringsmetoder inklusive

styr- och kontrollsystem jämte funktionssätt som i praktiken lämpar sig för att förebygga utsläpp från verksamhet som kan orsaka risk för miljöförorening. Den bör finnas tillgänglig för allmänt ibruktagande.

Bästa tillgängliga teknik för en given process förändras med tiden allt eftersom tekniken utvecklas och de ekonomiska och sociala omständigheterna förändras och också då kunskapen och förståelsen ökar.

För att förebygga och stoppa föroreningen från alla utsläppskällor bör även ur miljösynvinkel bästa praxis (Best Environmental Practice, BEP) tillämpas, även om lagen inte uttryckligen stadgar om detta.

Bästa tillgängliga teknik och ur miljösynvinkel bästa praxis är begrepp som inte går att definiera på ett uttömmande sätt, eftersom deras innehåll förändras allt eftersom medel och metoder utvecklas så att de blir miljömässigt bättre.

Om användningen av bästa tillgängliga teknik inte leder till en sådan utsläppsnivå som avses i denna lag, får tillstånd för verksamheten inte beviljas, eller också måste tillståndsvillkoren ställas så att det i lagen avsedda havsskyddet förverkligas. Till den del som ett ikraftvarande tillståndsbeslut bestämmer om förebyggande av vattenförorening skall gällande tillståndsvillkor dock alltså följas.

Genom statsrådsbeslut kan närmare föreskrifter utfärdas om tillämpningen av denna paragraf. Ett likartat stadgande förs också in i havsskyddslagens 6 §.

Definitionen på bästa tillgängliga teknik och bestämmelserna om användning av den bygger på internationella fördrag som är förpliktande för Finland, bl.a. EES-fördraget, 1992 års Helsingforskonvention och Nordostatlantkonventionen.

10 kap. 24 §. Till förteckningen i 1 mom. över åtgärder som är förbjudna utan tillstånd av vattendomstolen skall också fogas en hänvisning till 1 kap. 20 b §. Till 2 mom., som stadgar om när tillstånd till avledning av avloppsvatten inte får beviljas, skall fogas en hänvisning till de verkningar som avses i 1 kap. 18 a §.

10 kap. 24 a §. Paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrat så att tillståndsbestämmelser om övervakningsskyldigheten blir obligatoriska med stöd av internationella konventioner som är bindande för Finland. Det nya 5 mom. går framför allt ut på att en skyldighet att göra

anmälan till internationella organisationer (anmälningskyldighet) förs in som en del av tillståndsbeslutet.

10 kap. 24 e §. Villkoren i en internationell havsskyddskonvention som är bindande för Finland skall alltid uppfyllas antingen så att tillstånd helt förvägras, om konventionsvillkoren inte på annat sätt kan uppfyllas, eller så att tillståndsbestämmelserna ligger minst på den nivå som konventionen förutsätter. Det nationella tillståndsbeslutet kan alltid innehålla striktare tillståndsvillkor eller begränsningar än vad en sådan konvention påkallar. Genom statsrådsbeslut kan närmare föreskrifter om tillståndsvillkoren utfärdas.

10 kap. 25 §. Vattendomstolen kan enligt gällande lag på ansökan av vederbörlig myndighet eller en skadelidande ändra bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut på de grunder som lagen räknar upp. Till förteckningen i 1 mom. föreslås en ny 3 punkt enligt vilken bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut kan ändras, om en åtgärd som grundar sig på ett tillstånd enligt denna lag orsakar i havsskyddslagen avsedd havsförorening, om vilken stadgas i 1 kap. 18 a §.

21 kap. 13 §. Till paragrafen föreslås nya 2 och 3 mom. Stadgandet skall kompletteras på det sätt som verkställigheten av konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, ECE:s gränsvattenkonvention, förutsätter. Förorenande verkningar av en åtgärd på vattendrag eller grundvatten i en annan stat bör beaktas på samma sätt som motsvarande verkningar i Finland. Här skall primärt tillämpas mellanstatliga bilaterala avtal. Stadgandena om verkställighet av internationella havsskyddskonventioner skall i tillämpliga delar också gälla verkställigheten av multilaterala gränsvattenfördrag.

21 kap. 15 §. I vattenlagens 21 kap. med särskilda stadganden föreslås en ny paragraf som stadgar om att vederbörliga internationella organisationer skall informeras om tillstånd i anknytning till havsskydd med stöd av denna lag och om därtill hörande utredningar. Informationskyldigheten åligger miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet. Tillståndsmyndigheten enligt vattenlagen är vattendomstolen, men det blir inte nödvändigt att vid vattendomstolen inrätta ett dataregister över tillstånden och utredningarna kring dem, eftersom övervakningsmyndigheterna redan

har register med sådana uppgifter. Det vore ändamålsenligt att utvidga dessa till behövliga delar. Den vattenbok som vattendomstolen för är inte en sådan samling uppgifter som avses i detta sammanhang. Miljöministeriet är den i havsskyddslagen avsedda tillståndsmyndigheten, och till denna del faller registerföringsuppgiften inom miljöministeriets förvaltningsområde. I fråga om tillstånd enligt vattenlagen kan ett separat register inrättas, eller också kan existerande samlingar av uppgifter kompletteras. Att tillställa internationella organisationer uppgifter lämpar sig också bättre för en förvaltningsmyndighet. I fråga om övriga register och anmälningar gäller vad som stadgas i 12 § 2 och 3 mom. havsskyddslagen.

1.3. Lag om ändring av lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg

1 kap. Allmänna stadganden

2 §. Fartygsavfallslagens 2 § 1 mom. föreslås bli ändrat samtidigt som lagen om förhindrande av havsföroreningar upphävs och ersätts med havsskyddslagen. I nämnda lagrum definieras förorening av vattnen genom en hänvisning till 1 § lagen om förhindrande av havsföroreningar, som räknar upp exempel på vad som skall anses som verksamhet som förorenar havet och som förorening.

Begreppet förorening bygger på 1 § havsskyddslagen (/). Begreppet förorening i 2 § 1 mom. skall i huvudsak ha samma innehåll som i havsskyddslagen. I förslaget har beaktats att fartygsavfallslagen tillämpas både i havsområden och i insjövattnen.

4 a kap. Förbud mot avfallsförbränning

26 a §. Kommissionen för skydd av Östersjöområdet marina miljö, dvs. Helsingforskommissionen, godkände vid sin 14 session den 4 februari 1993 en rekommendation om ändring av bilaga IV till 1974 års Helsingforskonvention. Enligt denna rekommendation skall fördragsparterna i sina territorialhav förbjuda att avfall som uppstår vid ordinarie drift av fartyg bränns ombord. Förbudet skall gälla alla fartyg oavsett nationalitet. Denna ändring träder i kraft den 1 januari 1995.

Enligt artikel 36 i 1992 års Helsingforskon-

vention, som gäller ikraftträdandet, är de ändringar i bilagorna till 1974 års Helsingforskonvention som fördragsparterna har godkänt under tiden mellan undertecknandet och ikraftträdelsen av 1992 års konvention i kraft tills motsvarande ändringar har förts in i bilagorna till denna konvention.

Denna rekommendation, dvs. ändringarna i konventionens bilagor, föreslås bli satta i kraft i Finlands nationella lagstiftning så att ett stadgande därom förs in i fartygsavfallslagen. Eftersom det är fråga om förbränning av avfall som uppstår vid ordinarie drift av fartyg, har det ansetts att detta stadgande bäst passar in i fartygsavfallslagen, som reglerar även annat förebyggande av vattenförorening orsakad av ordinarie drift av fartyg.

Stadgandet om förbud mot avfallsförbränning skall enligt förslaget också tillämpas i Finlands insjövattnområden på samma sätt som andra stadganden i fartygsavfallslagen.

Att i Finlands vattenområden bränna annat avfall än sådant som orsakas av ordinarie drift av fartyg föreslås bli förbjudet i avfallslagen.

1.4. Lag om ändring av lagen om allmänna vatten- och avloppsverk

11 a §. För att fördraget om det europeiska ekonomiska samarbetsområdet, EES-fördraget, skulle kunna träda i kraft behövdes också ändringar i stadgandena i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk, så att EES-fördragets mycket detaljerade bestämmelser om kvalitet och förbehandling kunde uppfyllas. Lagen om allmänna vatten- och avloppsverk ändrades (88/93) bl.a. i fråga om detaljbestämmelserna om kvalitet på och förbehandling av avloppsvatten till avlopp. 1992 års Helsingforskonvention förutsätter dessutom att de avloppsvatten som leds till allmänna vatten- och avloppsverk kontrolleras. Den föreslagna lagändringen går ut på att sådan kontroll fogas till den förteckning om vilken närmare föreskrifter skall utfärdas genom statsrådsbeslut.

Till paragrafens 2 mom. fogas utöver hänvisningen till EG-direktivet en hänvisning till för Finland förpliktande internationella fördrag om skydd av den marina miljön eller beslut som stöder sig på dem, om vilka föreskrifter kan utfärdas med stöd av denna paragraf. Föreskrifterna kan vara strängare än de internationella förpliktelse, om detta är

behövt med tanke på miljöns tillstånd i Finland.

16 §. Med stöd av gällande paragraf får uppgifter om företags affärs- och yrkeshemligheter inte yppas. Det vore dock av nöden att lindra sekretessförpliktelsen till dessa delar så att det blir möjligt att uppfylla övervakningskyldigheten i internationella miljöskyddsfördrag såsom 1992 års Helsingforskonvention samt skyldigheten att rapportera till internationella organisationer. Enligt det nya 2 mom. skall sekretessförpliktelsen inte gälla kontrolluppgifter som erhållits med stöd av 11 a §, inte heller uppgifter om kvaliteten på och förbehandlingen av avloppsvattnet enligt vatten- och avloppsverkens anslutningskontrakt.

17 §. Övervakningen av att föreskrifterna med stöd av lagens 11 a § efterlevs bör på grund av verksamhetens art tilldelas en tillsynsmyndighet enligt vattenlagen. I övrigt är länsstyrelsen den myndighet som övervakar verksamheten vid ett allmänt vatten- och avloppswerk. Stadgandena i 1 och 2 mom. gäller övervakning av verksamheten vid allmänna vatten- och avloppswerk. Av samma anledning borde straff för brott mot föreskrifter med stöd av 11 a § utdömas enligt vattenlagen. Eftersom stadganden om verksamhet som strider mot miljövården inte ingår i denna lag skall också brotts- och handräckningsärenden handläggas enligt vattenlagen.

1.5. Lag om ändring av avfallslagen

60 §. *Avfallsförseelse*. Brott mot förbudet att bränna avfall skall enligt avfallslagen bestraffas som avfallsförseelse.

73 a §. *Förbud mot avfallsförbränning*. På finländska fartyg eller havstekniska enheter skall det inte vara tillåtet att i Finlands territorialvatten eller utanför territorialvattengränsen bränna avfall eller andra ämnen. Förbudet grundar sig på artikel 10 i 1992 års Helsingforskonvention och på artikel 2 i bilaga II till Nordostatlantkonventionen, vilka i respektive konventionsområden förbjuder förbränning till sjöss av avfall eller andra ämnen i kvittblivningssyfte. Det föreslås att stadgandet om förbud mot avfallsförbränning i Finlands vattenområden skall tas in i avfallslagen, eftersom den övriga lagstiftningen kring avfallshandling och behandling av avfall har samlats i avfallslagen. Stadganden som förbjuder avfalls-

förbränning utanför Finlands territorialvattengräns föreslås bli införda i havsskyddslagen. Förbränning i Finlands vattenområden och utanför Finlands territorialvattengräns av avfall som uppstår vid ordinarie drift av fartyg föreslås dock bli införda i lagen om förebyggande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

För att konventionerna skall verkställas bör stadganden om tillståndsansökningar föras in genom revidering av vattenförordningen (282/62).

Avsikten är att med stöd av den föreslagna nya havsskyddslagen och de föreslagna ändringarna i vattenlagen, lagen om allmänna vatten- och avloppswerk och avfallslagen utfärda statsrådsbeslut med föreskrifter om deponering av muddermassor i havet, förbud och begränsningar kring vissa hälsofarliga eller miljöfarliga kemikalier samt om havstekniska enheter.

Föreskrifter om utsläpp från industrin och om ämnen som leds till allmänna avlopp skall utfärdas genom ändring av statsrådets beslut om utsläpp i vatten av vissa miljöfarliga eller hälsofarliga ämnen (363/94) och av statsrådets beslut om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa miljöfarliga eller hälsofarliga ämnen (365/94).

Ett utkast till förordning om ändring av vattenförordningen och utkast till de ovan nämnda statsrådsbesluten och ändringarna i statsrådsbesluten utgör bilagor till denna proposition.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och stadfästs. De föreslagna stadgandena är av allmän art och är inte tekniskt bundna till ikraftträdelsen av de ovan nämnda havsskyddskonventionerna.

Avsikten är att 1992 års Helsingforskonvention skall ratifieras efter att behövliga ändringar i lagstiftningen har stadfästs. I 1992 års Helsingforskonvention har tillämpningsområdet utvidgats så att det också innefattar de inre

territorialvattnen, vilket betyder att alla fördragsförpliktelser är bindande också i medlemsstaternas inre territorialvatten. Eftersom de lagändringar som ratifieringen av Nordostatlantkonventionen och ECE:s gränsvattenkon-

vention förutsätter ingår i denna proposition, kan också de ratifieras samtidigt.

På basis av vad som ovan anförts föreläggs Riksdagen följande lagförslag.

1.

Havsskyddslag

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Förbud mot förorening

Utanför Finlands territorialvattengräns får åtgärder som kan orsaka förorening av havet inte vidtas på finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg. Finska medborgare eller finländska samfund får inte heller i övrigt till havs utanför Finlands territorialvattengräns vidta åtgärder som kan orsaka förorening av havet.

Som åtgärder som kan orsaka förorening av havet anses verksamhet som leder till att i havet antingen direkt eller indirekt kommer ut ämnen eller energi som kan medföra risk för människans hälsa, skada levande naturtillgångar eller livet i havet, utgöra hinder för fiske eller annat berättigat nyttjande av havet, försämra möjligheterna att använda havet, minska trivsamheten eller orsaka därmed jämförbar menlig följd.

Utanför Finlands territorialvattengräns får finska medborgare eller finländska samfund dock vidta åtgärder vars verkningar begränsar sig till en annan stats territorialvatten eller ekonomizon, om en myndighet i respektive stat har beviljat tillstånd till detta. Detsamma gäller också verksamhet på finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg utanför Finlands territorialvattengräns. Sådana åtgärder får inte strida mot internationella fördrag som är förpliktande för Finland eller mot vad som stadgas nedan.

2 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som stadgas i 1 § tillämpas denna lag även på annat skydd av havet utanför Finlands territorium.

Om skydd av havet inom Finlands territorium stadgas i vattenlagen (264/61).

Denna lag tillämpas inte på förebyggande av vattenförorening som orsakas av ordinarie drift av fartyg eller på sådana åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador om vilka särskilt stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg (300/79).

3 §

Övrig lagstiftning

Utöver vad lagen om kontinentalsockeln (149/65) stadgar om tillstånd till utforskning och utnyttjande av kontinentalsockeln gäller vad som i 11 § stadgas om tillstånd av miljöministeriet.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *fartyg* alla slags samfärdsmedel till sjöss, vilket också innefattar bärplansbåtar, luftkuddefarkoster, undervattensbåtar, flytande farkoster samt fasta och flytande underlag med undantag av havstekniska enheter; med fartyg jämställs också andra konstruktioner i havet och fordon på isen,

2) *havsteknisk enhet* fasta eller flytande anläggningar eller konstruktioner i havet som används för att prospektera efter, nyttja eller utvinna gas eller olja och till därmed förbundna aktiviteter eller för att lasta eller lossa olja,

3) *dumpning* all avsiktlig sänkning eller annan kvittblivning av avfall eller andra ämnen i havet, på eller i havsbotten från fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg, med undantag av utsläpp vid ordinarie drift av fartyg

eller havstekniska enheter, samt all avsiktlig sänkning eller annat övergivande i havet av fartyg, havstekniska enheter eller luftfarkoster, samt

4) *avfallsförbränning* avsiktligt brännande av avfall eller annat ämne till sjöss i syfte att bli kvitt det, med undantag av förbränning av avfall från ordinarie drift av fartyg eller havstekniska enheter.

5 §

Internationella fördrag

Utöver vad som stadgas i denna lag gäller vad som bestäms i sådana internationella fördrag om skydd av haven som är förpliktande för Finland.

Genom statsrådsbeslut kan närmare bestämmelser utfärdas om uppfyllandet av de förpliktelser som ingår i fördragen och faller inom tillämpningsområdet för denna lag.

6 §

Ur miljösynvinkel bästa tillgängliga teknik

I tillstånd som ges med stöd av denna lag skall beaktas den *ur miljösynvinkel bästa tillgängliga tekniken* med tanke på skydd av havet mot förorening. Ur miljösynvinkel bästa tillgängliga teknik avser effektiva och långt avancerade tekniskt och ekonomiskt användbara produktions- och reningsmetoder jämte styr- och kontrollsystem samt andra funktionssätt vilka gör det möjligt att förebygga utsläpp som orsakar risk för miljöförorening eller vilka på det mest effektiva sättet minskar dem.

I 1 mom. avses sådan teknik som är allmänt tillgänglig och som inom ifrågavarande verksamhetsområde kan användas till kostnader som är skäligen med tanke på förebyggandet av den miljöförorening som verksamheten orsakar.

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. skall tillstånd vid behov förvägras eller villkor för tillståndet ställas så som i övrigt avses i denna lag.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillämpningen av 1 mom.

7 §

Dumpningsförbud

Det är förbjudet att från finländska fartyg,

havstekniska enheter eller luftfartyg eller från fartyg eller luftfartyg som i Finland lastat avfall dumpa avfall eller andra ämnen i havet utanför Finlands territorialvattengräns. Dumpning av avfall från Finland är också annars förbjudet. Dessa förbud gäller inte i 9 § avsedd deponering av muddermassa i havet.

Avsiktlig sänkning eller avsiktligt övergivande av finländska fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg i havet utanför Finlands territorialvattengräns är förbjudet. Sänkning eller övergivande på stället av finska havstekniska enheter i en annan stats territorialvatten eller ekonomizon är dock tillåtet, om lagstiftningen i denna stat tillåter detta. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett internationellt fördrag som är förpliktande för Finland.

Varken dumpningsförbudet i 1 och 2 mom. i denna paragraf eller föroreningsförbudet i 1 § tillämpas i nödlägen, om ett människoliv är hotat eller om säkerheten för ett fartyg, en havsteknisk enhet eller ett luftfartyg är hotad och om dumpning uppenbart är det enda sättet att avvärja hotet, eller om skadan på detta sätt blir så liten som möjligt. Dumpningen skall göras så att skadan för människan eller för livet i havet blir så liten som möjligt.

8 §

Förbud mot förbränning av avfall

Det är förbjudet att bränna avfall på finländska fartyg eller havstekniska enheter utanför Finlands territorialvattengräns. Förbudet gäller också förbränning på andra fartyg av avfall som kommer från, transiterats genom eller lastats i Finland.

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

Muddermassa får inte utan tillstånd av miljöministeriet deponeras i havet utanför Finlands territorialvattengräns från finländska fartyg eller havstekniska enheter eller från i Finland lastade fartyg, om inte annat följer av 4 mom.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av miljöministeriet utfärdas för en bestämd tid, högst för fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas upp till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna har för-

ändrats i väsentlig utsträckning. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot 1 §.

Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om sådan deponering av muddermassa som avses i denna lag och om förutsättningarna för deponeringen. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare allmänna bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen som ingår i muddermassa.

Om ett finländskt fartyg av myndigheterna i en annan stat har erhållit vederbörligt tillstånd att deponera muddermassa inom ett område som enligt internationell rätt står under ifrågasvarande stats jurisdiktion, behövs tillstånd av finska myndigheter inte. En sådan åtgärd får dock inte strida mot ett för Finland förpliktande internationellt fördrag.

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands territorialvattengräns, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands territorialvatten, är vattendomstolen tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller då i tillämpliga delar vad som stadgas i vattenlagen.

10 §

Konstruktioner i havet

Finska medborgare eller finländska samfund får inte utan tillstånd av miljöministeriet bygga konstruktioner i öppna havet utanför Finlands territorialvattengräns. Tillstånd får inte beviljas till verksamhet som strider mot 1 §.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av miljöministeriet utfärdas för bestämd tid eller tills vidare. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas till behandling, och tillståndet kan återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna väsentligt har förändrats. Innan tillståndsärendet avgörs skall trafikministeriet höras.

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion också sträcker sig till Finlands territorialvatten, är vattendomstolen tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller då i tillämpliga delar vad som stadgas i vattenlagen.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om byggande av konstruktioner i havet.

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbotten och dess inre

För finländska fartyg eller havstekniska enheter skall utan hinder av 2 § 3 mom. ett tillstånd av miljöministeriet inhämtas för prospektering efter och utvinning av gas eller olja och därmed förbundna aktiviteter och för annat nyttjande av havsbotten utanför Finlands territorialvattengräns. Tillstånd behövs dock inte, om en myndighet i en annan stat har gett vederbörligt tillstånd för verksamheten inom ett område som enligt internationell rätt står under denna stats jurisdiktion.

Ett i 1 mom. avsett tillstånd av miljöministeriet beviljas för en bestämd tid, högst för fem år. Ett gällande tillstånd kan på ansökan av en skadelidande eller på initiativ av en övervakningsmyndighet på nytt tas upp till behandling och återkallas eller tillståndsvillkoren ändras, om omständigheterna har förändrats i väsentlig utsträckning. Tillstånd får inte beviljas för verksamhet som strider mot denna lag.

Närmare allmänna bestämmelser om tillståndet utfärdas genom statsrådsbeslut. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare allmänna bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands territorialvattengräns också sträcker sig till Finlands territorialvatten, är vattendomstolen tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i vattenlagen.

12 §

Tillsyn

Den allmänna tillsynen över att denna lag efterlevs ankommer på miljöministeriet.

Desutom övervakar olika statliga myndigheter inom sina respektive verksamhetsområden att denna lag och med stöd därav utfärdade stadganden och bestämmelser efterlevs.

13 §

Dataregister och överlåtande av uppgifter

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall till vederbörliga inter-

nationella organisationer överlåta uppgifter om tillstånd som givits med stöd av denna lag och om utredningar kring dem och därvid iaktta de förfaringsätt och tidsfrister som respektive organisation har fastställt.

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall föra bok över mängden och arten av muddermassa som med vederbörligt tillstånd deponerats och mängden och arten av avfall och andra ämnen som avses i 7 § 3 mom. och som dumpats i havet utanför Finlands territorialvattengräns samt om var, när och hur deponeringen eller dumpningen skett.

Om dumpning som skett i en situation som avses i 7 § 3 mom. skall anmälan omedelbart göras till vederbörliga internationella organisation, och i övrigt skall förfaras så som lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg, stadgar beträffande anmälan om förorening.

Genom statsrådsbeslut kan närmare bestämmelser utfärdas om tillämpningen av stadgandena i denna paragraf.

14 §

Tvångsmedel

Försummar någon att iaktta denna lag eller de stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, eller vidtar någon åtgärder i strid med dem, kan miljöministeriet vid vite ålägga den som saken gäller att inom utsatt tid undanröja det rättsstridiga tillståndet eller rätta försummelsen eller förelägga hot om åtgärderna vidtas på hans bekostnad. Ministeriet kan bestämma att dess beslut skall iakttas trots att ändring har sökts. På ett sådant ärende tillämpas i övrigt viteslagen (1113/90).

15 §

Straffstadganden

Den som uppsåtligen vidtar sådana åtgärder i strid med denna lag eller med stöd därav utfärdade stadganden eller bestämmelser som kan leda till förorening eller risk för förorening av öppna havet utanför Finlands territorialgräns skall för *havsskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Om den skada på miljön eller hälsan som åsamkats genom en i 1 mom. avsedd gärning eller skaderisken har varit särskilt stor med beaktande av den orsakade eller överhängande skadans långvarighet, omfattning och andra faktorer, eller om brottet begås i strid mot en myndighets uttryckliga förbud, och om brottet också bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt havsskyddsbrott* dömas till fängelse i minst fyra månader och högst sex år.

Om en i 1 mom. avsedd gärning, med beaktande av den ringa fara eller skada som åsamkats miljön eller hälsan, möjligheterna att återställa miljön eller andra med brottet sammanhängande faktorer, som helhet bedömd är ringa, skall gärningsmannen för *havsskyddsförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Talan som grundar sig på denna paragraf skall väckas vid Helsingfors tingsrätt.

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Genom denna lag upphävs lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av havsföroreningar (298/79).

Ärenden som är anhängiga när denna lag träder i kraft behandlas enligt lagen om förhindrande av havsföroreningar.

2.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 1 kap. 3 §, 19 § 3 mom., 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 1 och 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 19 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 16 mars 1979 (299/79), 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87) samt 10 kap. 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (553/94), samt

fogas till 1 kap. en ny 18 a §, till 1 kap. 19 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 16 mars 1979 och den 30 april 1987 samt genom lag av den 25 januari 1982 (69/82) ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 1 kap. nya 20 b och 20 c §§, till 4 kap. 6 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 april 1987 och genom lag av den 5 april 1991 (629/91) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 10 kap. en ny 2 a § och till 10 kap. 24 a §, sådan den lyder i nämnda lag av den 30 april 1987, ett nytt 5 mom. och till 10 kap. en ny 24 e § samt till 21 kap. 13 § nya 2 och 3 mom. samt till 21 kap. en ny 15 § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

3 §

Vad i denna lag stadgas om vattendrag gäller även Finlands territorialvatten.

Om Finlands territorialvattengränser stadgas i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/56).

18 a §

På Finlands territorium, i insjöområdena eller territorialvattnen får inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen (/) avsedd havsförorening utanför Finlands territorialvattengräns.

I Finlands territorialvatten får avfall eller andra ämnen inte i syfte att sänka eller annars bli kvitt dumpas det från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller i 4 § 2 punkten havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg eller luftfartyg sänkas eller överges med beaktande av vad som i 7 § 3 mom. havsskyddslagen stadgas om motsvarande åtgärd utanför territorialvattengränsen. Om deponering av mudermassa stadgas i 4 kap. 6 § i denna lag.

Vad som i 2 mom. stadgas om avfall eller annat ämne som dumpas i Finlands territorialvatten i syfte att sänka eller annars bli kvitt det gäller också utstjälpling från stranden av ämnen i syfte att sänka eller bli kvitt dem.

Beträffande utstjälpling eller deponering av snö i havet från stranden gäller dock vad som stadgas i 19 § detta kapitel.

Om förbränning av avfall i Finlands vattenområden stadgas i avfallslagen (1072/93).

Denna lag tillämpas inte på förhindrande av förorening av vatten orsakad av fartygs ordinarie drift eller på sådana åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador om vilka stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg (300/79). På havstekniska enheter som inte är samfärdsmedel tillämpas dock utöver vad som stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, försakad av fartyg, även stadgandena i denna lag.

19 §

Vid bedömning av i 1 mom. avsedd förorening skall beaktas direkta och indirekta utsläpp av skadliga ämnen i havet. Genom statsrådsbeslut kan bestämmas att direkt eller indirekt utsläpp i havet av ett skadligt ämne oavsett följdverkningarna förutsätter tillstånd av vattendomstolen, om detta är nödvändigt för att ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland skall kunna följas. En föreskrift som utfärdas genom statsrådsbeslut kan gälla hela landet, trots att det internationella fördrag med stöd av vilket beslutet utfärdas gäller endast en del av Finlands territorium.

För förhindrande av vattens förorening skall, utöver vad i denna lag stadgas, iakttas vad som bestäms i sådana internationella fördrag om skydd av vattnen eller den marina miljön som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser som gäller verkställigheten av bestämmelser i sådana internationella fördrag om skydd av havet som faller inom tillämpningsområdet för denna lag och som är förpliktande för Finland.

20 b §

Tillstånd av vattendomstolen skall oavsett konsekvenserna av verksamheten utverkas för prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten samt för annan därmed förknippad verksamhet, om det inte är fråga om sådan ordinarie drift av fartyg som avses i 18 a § 5 mom. i detta kapitel.

Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillståndet. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare allmänna bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

20 c §

En i havsskyddslagen avsedd havsteknisk enhet får inte sänkas eller överges i Finlands territorialvatten.

4 kap.

Farleder och andra områden för samfärdsl i vatten

6 §

För placering av jord som avlägsnats från farled och annat från botten av en farled upphämtat fast ämne (*muddermassa*) i ett vattenområde skall utverkas tillstånd av vattendomstolen, om åtgärden kan orsaka följder i 1 kap. 12—15 eller 19 §§, och oavsett följderna, om placeringen sker inom Finlands territorialvatten i syfte att bli kvitt dessa ämnen och det inte är fråga om obetydliga mängder muddermassa. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna föreskrifter om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för detta inom Finlands territorialvatten. I fråga om en åtgärd som kräver tillstånd och om beviljande av tillstånd gäller i övrigt i tillämp-

liga delar vad som stadgas i 2 och 10 kap. I 2 kap. 7 § avsedd rätt till området krävs dock inte, om åtgärden inte leder till att ett vattenområde blir markområde. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.

Om tillstånd av vattendomstolen enligt 1 mom. inte krävs, får muddermassa deponeras inom en annan ägares vattenområde utan hans medgivande.

10 kap.

Avloppsvatten och andra ämnen som förorenar vattendrag

Allmänna stadganden

2 a §

I syfte att skydda vattnen och den marina miljön mot förorening skall i tillstånd enligt detta kapitel beaktas ur miljösynvinkel bästa tillgängliga teknik. Detta avser sådana effektiva och långt avancerade tekniskt och ekonomiskt användbara produktions- och reningsmetoder jämte styr- och kontrollsystem och andra funktionssätt som gör det möjligt att förebygga eller så effektivt som möjligt minska utsläpp som orsakar risk för miljöförorening.

I 1 mom. avses sådan teknik som är allmänt tillgänglig och som kan tillämpas inom ifrågasvarande verksamhetsområde till kostnader som är skäligen med beaktande av att den miljöförorening som verksamheten orsakar därigenom förebyggs.

Oavsett vad som stadgas i 1 mom. skall tillstånd vid behov förvägras eller tillståndsvillkor ställas upp så som annars avses i denna lag.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillämpningen av 1 mom.

24 §

Vattendomstolen kan på ansökan meddela tillstånd att avleda avloppsvatten eller att vidta någon annan åtgärd som enligt 1 kap. 19, 20, 20 a och 20 b §§ är förbjuden utan vattendomstolens tillstånd. En förutsättning för att tillstånd skall kunna meddelas är att det men som åtgärden orsakar i förhållande till den förmån som fås skall anses jämförelsevis obe-

tydligt och att det inte på annat sätt till skäligen kostnader är möjligt att avlägsna avloppsvattnet eller något annat ämne som förorenar vattendraget eller att förhindra att ett dylikt ämne kommer ut i vattendraget. När men och förmåner jämförs skall uppmärksamhet fästas vid frågan hur verksamheten kan bedrivas med så få menliga verkningar som möjligt samt vilken betydelse det men som åtgärden orsakar och den förmån som den medför har från allmän synpunkt.

Tillstånd får inte meddelas, om åtgärden orsakar i 2 kap. 5 § avsedd verkan eller om meddelandet av tillståndet strider mot en bestämmelse i ett internationellt fördrag som avses i 1 kap. 19 § 4 mom. eller om den kan orsaka i 1 kap. 18 a § 1 mom. avsedda följder.

24 a §

I tillståndsbeslutet skall ingå behövliga föreskrifter om på vilket sätt kontrollen av hur avloppsvattnet eller något annat ämne bildas, behandlas och släpps ut och av utsläppets verkningar skall anordnas (*kontrollskyldighet*).

I tillståndsbeslutet skall ingå erforderliga föreskrifter om de anmälningar som skall göras och åtgärder som skall vidtas i samband med funktionsstörningar (*anmälnings- och åtgärds-skyldighet*).

24 e §

Utan hinder av vad som stadgas i 24, 24 a eller 24 b § skall tillstånd förvägras och utsläppen och tillståndets giltighetstid begränsas genom bestämmelser i tillståndet, avloppsvattnet behandlas och utsläppen och deras verkningar kontrolleras eller vid funktionsstörningar minst sådana åtgärder vidtas som bestäms i ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om detta.

25 §

Vattendomstolen kan på ansökan av behörig myndighet eller den som lider men ändra bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut, om

1) utsläpp av avloppsvatten eller något annat ämne i vattendraget eller annan åtgärd

medför sådan förändring i förhållandena som betydligt försvagar vattendragets tillstånd,

2) förutsättningarna för meddelande av ett tillstånd som avses i 24 § eller de förhållanden som inverkar på tillståndsvillkoren annars har förändrats väsentligt, eller om

3) en åtgärd som grundar sig på ett tillstånd enligt denna lag orsakar verkningar som strider mot 1 kap. 18 a §.

21 kap.

Särskilda stadganden

13 §

Verkningarna av en i denna lag avsedd åtgärd på vattendragen eller grundvattnen i en annan stat beaktas vid tillämpningen av denna lag på samma sätt som motsvarande verkningar i Finland, om inte annat föranleds av ett avtal med ifrågavarande stat. Om de förorenande verkningarna av åtgärden på en annan stats territorialvatten eller ekonomizon stadgas dock i 1 kap. 18 a § 1 mom.

Vad som i denna lag stadgas om internationella fördrag om havsskydd och med stöd därav utfärdade bestämmelser gäller i tillämpliga delar på motsvarande sätt multilaterala överenskommelser om gränsvatten.

15 §

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall informera vederbörliga internationella organisationer om tillstånd i anslutning till havsskydd enligt denna lag samt om utredningar kring dem i enlighet med de förfaringssätt och tidsfrister som respektive organisation fastställt.

För andra dataregister och anmälningar gäller i fråga om Finlands territorialvatten på motsvarande sätt vad som stadgas i 13 § 2 och 3 mom. havsskyddslagen.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare bestämmelser om tillämpningen av stadgandena i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Denna lag gäller också sådan avledning av avloppsvatten som har inletts innan lagen träder i kraft. Därvid tillämpas inte 10 kap. 25 § vattenlagen.

3.

Lag**om ändring av lagen om förhindrande av vattensförorening, förorsakad av fartyg**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/79) 2 § 1 mom. och
fogas till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

2 §

Med förorening av vattnen avses i denna lag att vattnets tillstånd förändras så att detta äventyrar människans hälsa, skadar de levande naturtillgångarna och livet i vattnen, ställer hinder för fisket eller annat berättigat nyttjande av vattenområdena, försämrar vattnets bruksegenskaper, minskar trivsamheten eller orsakar därmed jämförbara olägenheter.

4 a kap.

Förbud mot avfallsförbränning

26 a §

Förbränning av avfall som orsakas av ordinarie drift av fartyg är förbjudet i Finlands vattenområden.

Denna lag träder i kraft den
199 .

4.

Lag**om ändring av lagen om allmänna vatten- och avloppsverk**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1977 om allmänna vatten- och avloppsverk (982/77) 11 a §, sådan den lyder i lag av den 8 januari 1993 (88/93), och
fogas till 16 § ett nytt 2 mom. och till 17 § ett nytt 3 mom. som följer:

11 a §

Bestämmelser om kvaliteten på samt förbehandlingen och kontrollen av avloppsvatten som leds in i avlopp som sköts av ett allmänt vatten- och avloppsverk kan utfärdas genom beslut av statsrådet.

Enligt denna paragraf kan endast sådana bestämmelser utfärdas som förutsätts i det direktiv som nämns i 5 § 3 mom. eller i sådana internationella fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland.

16 §

Vad som stadgas i 1 mom. gäller dock inte kontrolluppgifter som erhållits enligt 11 a §, inte heller uppgifter om kvaliteten på och

förbehandlingen av avloppsvattnet enligt avslutningsavtalet.

17 §

Övervakningen av att föreskrifter utfärdade enligt 11 a § efterlevs ankommer på den övervakningsmyndighet som anses i 21 kap. 1 § vattenlagen. På åtgärder som strider mot föreskrifter utfärdade enligt 11 a § tillämpas straffstadgandena i vattenlagen samt dess stadganden om handläggning av brottmål- och handräckningsärenden.

Denna lag träder i kraft den
199 .

5.

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 60 § 1 mom. avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/93) och
fogas till lagen en ny 73 a § som följer:

60 §

Avfallsförseelse

Den som avsiktligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud i 5 §, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 13 § 1 mom., 17—19 §§, 22 § 1 mom., 26 §, 43 § 2 mom., 44 § 2 eller 3 mom., 45 § 2 eller 3 mom., 50 §, 55 § 2 eller 3 mom., 57 § eller 73 a § eller mot förbud eller föreskrifter som utfärdas med stöd av nämnda stadganden eller

2) försummar skyldigheter som nämns i 7—9 §§, 11 § 1 mom., 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 20 § 1 eller 2 mom., 21 §, 22 § 2 eller 3 mom., 23—25 §§, 42 § 1 mom., 43 § 2 mom., 45 § 1 mom., 46 eller 49 §, 51 § 3 mom. eller 55 § 1 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas på något annat ställe i denna lag, dömas till böter för avfallsförseelse.

73 a §

Förbud mot avfallsförbränning i Finlands vattenområde

Förbränning av avfall är förbjudet i Finlands vattenområden.

Om förbränning av avfall orsakat av fartygets ordinarie drift stadgas dock i lagen om förebyggande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/79).

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 30 november 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Pirjo Rusanen*

2.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/61) 1 kap. 3 §, 19 § 3 mom., 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 1 och 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 19 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 16 mars 1979 (299/79), 4 kap. 6 § 1 mom., 10 kap. 24 § 2 mom., 24 a § 4 mom. och 25 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 30 april 1987 (467/87) samt 10 kap. 24 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 28 juni 1994 (553/94), samt

fogas till 1 kap. en ny 18 a §, till 1 kap. 19 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 16 mars 1979 och den 30 april 1987 samt genom lag av den 25 januari 1982 (69/82) ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., till 1 kap. nya 20 b och 20 c §§, till 4 kap. 6 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 april 1987 och genom lag av den 5 april 1991 (629/91) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 10 kap. en ny 2 a § och till 10 kap. 24 a §, sådan den lyder i nämnda lag av den 30 april 1987, ett nytt 5 mom. och till 10 kap. en ny 24 e § samt till 21 kap. 13 § nya 2 och 3 mom. samt till 21 kap. en ny 15 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

3 §

Vad i denna lag stadgas om vattendrag gäller även saltsjön.

3 §

Vad i denna lag stadgas om vattendrag gäller även *Finlands territorialvatten*.

Om Finlands territorialvattengränser stadgas i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/56).

18 a §

På Finlands territorium, i insjöområdena eller territorialvattnen får inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen (/) avsedd havsförorening utanför Finlands territorialvattengräns.

I Finlands territorialvatten får avfall eller andra ämnen inte i syfte att sänka eller annars bli kvitt dumpas det från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller i 4 § 2 punkten havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg eller luftfartyg sänkas eller överges med beaktande av vad som i 7 § 3 mom. havsskyddslagen stadgas om motsvarande åtgärd utanför territorialvat-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tengränsen. Om deponering av muddermassa stadgas i 4 kap. 6 § i denna lag.

Vad som i 2 mom. stadgas om avfall eller annat ämne som dumpas i Finlands territorialvatten i syfte att sänka eller annars bli kvitt det gäller också utstjälpling från stranden av ämnen i syfte att sänka eller bli kvitt dem. Beträffande utstjälpling eller deponering av snö i havet från stranden gäller dock vad som stadgas i 19 § detta kapitel.

Om förbränning av avfall i Finlands vattenområden stadgas i avfallslagen (1072/93).

Denna lag tillämpas inte på förhindrande av förorening av vatten orsakad av fartygs ordinarie drift eller på sådana åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador om vilka stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg (300/79). På havstekniska enheter som inte är samfärdsmedel tillämpas dock utöver vad som stadgas i lagen om förhindrande av vattens förorening, förorsakad av fartyg, även stadgandena i denna lag.

19 §

Till förebyggande av att vattendrag förorenas skall, utöver vad i denna lag stadgas, iakttas vad angående skydd av vattendrag eller av havet bestämts i internationellt fördrag som förpliktar Finland.

Vid bedömning av i 1 mom. avsedd förorening skall beaktas direkta och indirekta utsläpp av skadliga ämnen i havet. Genom statsrådsbeslut kan bestämmas att direkt eller indirekt utsläpp i havet av ett skadligt ämne oavsett följdverkningsarna förutsätter tillstånd av vattendomstolen, om detta är nödvändigt för att ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland skall kunna följas. En föreskrift som utfärdas genom statsrådsbeslut kan gälla hela landet, trots att det internationella fördrag med stöd av vilket beslutet utfärdas gäller endast en del av Finlands territorium.

För förhindrande av vattens förorening skall, utöver vad i denna lag stadgas, iakttas vad som bestäms i sådana internationella fördrag om skydd av vattnen eller den marina miljön som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser som gäller verkställigheten av bestämmelser i sådana internationella fördrag om skydd av havet som faller inom tillämpningsområdet för denna lag och som är förpliktande för Finland.

20 b §

Tillstånd av vattendomstolen skall oavsett

Gällande lydelse

6 §
 Jord som avlägsnats från farled och annat från vattendragets botten upphämtat fast ämne (*muddermassa*) får placeras även på annans vattenområde, om åtgärden inte medför sådan påföljd som avses i 1 kap. 12—15 eller 19 §§. Om åtgärd som beror av tillstånd och om beviljande av tillstånd för den gäller vad som i 2 kap. stadgas om byggande i vattendrag. Angående placering av muddermassa i havet gäller dessutom vad som därom stadgas särskilt.

Föreslagen lydelse

konsekvenserna av verksamheten utverkas för prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten samt för annan därmed förknippad verksamhet, om det inte är fråga om sådan ordinarie drift av fartyg som avses i 18 a § 5 mom. i detta kapitel.

Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillståndet. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare allmänna bestämmelser utfärdas om kemikalier som används vid utforskning och nyttjande av havsbotten.

20 c §

En i havsskyddslagen avsedd havsteknisk enhet får inte sänkas eller överges i Finlands territorialvatten.

4 kap.

Farleder och andra områden för samfärdsel i vatten

6 §
*För placering av jord som avlägsnats från farled och annat från botten av en farled upphämtat fast ämne (*muddermassa*) i ett vattenområde skall utverkas tillstånd av vattendomstolen, om åtgärden kan orsaka följder i 1 kap. 12—15 eller 19 §§, och oavsett följderna, om placeringen sker inom Finlands territorialvatten i syfte att bli kvitt dessa ämnen och det inte är fråga om obetydliga mängder muddermassa. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna föreskrifter om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för detta inom Finlands territorialvatten. I fråga om en åtgärd som kräver tillstånd och om beviljande av tillstånd gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas i 2 och 10 kap. I 2 kap. 7 § avsedd rätt till området krävs dock inte, om åtgärden inte leder till att ett vattenområde blir markområde. Genom beslut av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.*

Om tillstånd av vattendomstolen enligt 1 mom. inte krävs, får muddermassa deponeras inom en annan ägares vattenområde utan hans medgivande.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

**Avloppsvatten och andra ämnen som förorenar
vattendrag**

Allmänna stadganden

2 a §

I syfte att skydda vattnen och den marina miljön mot förorening skall i tillstånd enligt detta kapitel beaktas ur miljösynvinkel bästa tillgängliga teknik. Detta avser sådana effektiva och långt avancerade tekniskt och ekonomiskt användbara produktions- och reningsmetoder jämte styr- och kontrollsystem och andra funktionssätt som gör det möjligt att förebygga eller så effektivt som möjligt minska utsläpp som orsakar risk för miljöförorening.

I 1 mom. avses sådan teknik som är allmänt tillgänglig och som kan tillämpas inom ifrågasvarande verksamhetsområde till kostnader som är skäligen med beaktande av att den miljöförorening som verksamheten orsakar därigenom förebyggs.

Oavsett vad som stadgas i 1 mom. skall tillstånd vid behov förvägras eller tillståndsvillkor ställas upp så som annars avses i denna lag.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare allmänna bestämmelser om tillämpningen av 1 mom.

24 §

Vattendomstolen kan på ansökan meddela tillstånd att avleda avloppsvatten till en annan åtgärd som enligt 1 kap. 19 och 20 §§ är förbjuden. En förutsättning för att tillstånd skall kunna meddelas är att det men som åtgärden orsakar i förhållande till den förmån som fås skall anses jämförelsevis obetydligt och att det inte på annat sätt till skäligen kostnader är möjligt att avlägsna avloppsvattnet eller något annat ämne som förorenar vattendraget eller att förhindra att ett dylikt ämne kommer ut i vattendraget. När men och förmåner jämförs skall uppmärksamhet fästas vid frågan hur verksamheten kan bedrivas med så få menliga verkningar som möjligt samt vilken betydelse det men som åtgärden orsakar och den förmån som den medför har från allmän synpunkt.

Tillstånd får inte meddelas, om åtgärden skulle leda till en påföljd som avses i 2 kap. 5 §

24 §

Vattendomstolen kan på ansökan meddela tillstånd att avleda avloppsvatten eller att vidta någon annan åtgärd som enligt 1 kap. 19, 20, 20 a och 20 b §§ är förbjuden utan vattendomstolens tillstånd. En förutsättning för att tillstånd skall kunna meddelas är att det men som åtgärden orsakar i förhållande till den förmån som fås skall anses jämförelsevis obetydligt och att det inte på annat sätt till skäligen kostnader är möjligt att avlägsna avloppsvattnet eller något annat ämne som förorenar vattendraget eller att förhindra att ett dylikt ämne kommer ut i vattendraget. När men och förmåner jämförs skall uppmärksamhet fästas vid frågan hur verksamheten kan bedrivas med så få menliga verkningar som möjligt samt vilken betydelse det men som åtgärden orsakar och den förmån som den medför har från allmän synpunkt.

Tillstånd får inte meddelas, om åtgärden skulle leda till en påföljd som avses i 2 kap. 5 §

Gällande lydelse

eller om meddelandet av tillståndet skulle strida mot en bestämmelse i ett internationellt fördrag som avses i 1 kap. 19 § 3 mom.

Föreslagen lydelse

eller om meddelandet av tillståndet skulle strida mot en bestämmelse i ett internationellt fördrag som avses i 1 kap. 19 § 4 mom. *eller om den kan orsaka i 1 kap. 18 a § 1 mom. avsedda följder.*

24 a §

I tillståndsutslaget kan även intas behövliga föreskrifter om det sätt på vilket kontrollen av hur bildande, behandling och utsläpp av avloppsvatten eller annat ämne och av utsläppets verkningar skall anordnas (*kontrollskyldighet*).

I tillståndsbeslutet *skall ingå* behövliga föreskrifter om det sätt på vilket kontrollen av hur bildande, behandling och utsläpp av avloppsvatten eller annat ämne och av utsläppets verkningar skall anordnas (*kontrollskyldighet*).

I tillståndsbeslutet skall ingå erforderliga föreskrifter om de anmälningar som skall göras och åtgärder som skall vidtas i samband med funktionsstörningar (anmälnings- och åtgärds-skyldighet).

24 e §

Utan hinder av vad som stadgas i 24, 24 a eller 24 b § skall tillstånd förvägras och utsläppen och tillståndets giltighetstid begränsas genom bestämmelser i tillståndet, avloppsvattnet behandlas och utsläppen och deras verkningar kontrolleras eller vid funktionsstörningar minst sådana åtgärder vidtas som bestäms i ett sådant internationellt fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland. Genom statsrådsbeslut utfärdas närmare allmänna bestämmelser om detta.

25 §

Vattendomstolen kan på ansökan av behörig myndighet eller den som lider men ändra bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut, om

1) utsläpp av avloppsvatten eller något annat ämne i vattendraget eller annan åtgärd medför sådan förändring i förhållandena som betydligt försvagar vattendragets tillstånd, *eller om*

2) förutsättningarna för meddelande av ett tillstånd som avses i 24 § eller de förhållanden som inverkar på tillståndsvillkoren annars har förändrats väsentligt.

25 §

Vattendomstolen kan på ansökan av behörig myndighet eller den som lider men ändra bestämmelserna i ett tidigare tillståndsbeslut, om

1) utsläpp av avloppsvatten eller något annat ämne i vattendraget eller annan åtgärd medför sådan förändring i förhållandena som betydligt försvagar vattendragets tillstånd,

2) förutsättningarna för meddelande av ett tillstånd som avses i 24 § eller de förhållanden som inverkar på tillståndsvillkoren annars har förändrats väsentligt, *eller om*

3) *en åtgärd som grundar sig på ett tillstånd enligt denna lag orsakar verkningar som strider mot 1 kap. 18 a §.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

Särskilda stadganden

13 §

Verkningarna av en i denna lag avsedd åtgärd på vattendragen eller grundvattnen i en annan stat beaktas vid tillämpningen av denna lag på samma sätt som motsvarande verkningar i Finland, om inte annat föranleds av ett avtal med ifrågavarande stat. Om de förorenande verkningarna av åtgärden på en annan stats territorialvatten eller ekonomizon stadgas dock i 1 kap. 18 a § 1 mom.

Vad som i denna lag stadgas om internationella fördrag om havsskydd och med stöd därav utfärdade bestämmelser gäller i tillämpliga delar på motsvarande sätt multilaterala överenskommelser om gränsvatten.

15 §

Miljöministeriet eller en av ministeriet förordnad myndighet skall informera vederbörliga internationella organisationer om tillstånd i anslutning till havsskydd enligt denna lag samt om utredningar kring dem i enligt förfaringsätt och tidsfrister som respektive organisation fastställt.

För andra dataregister och anmälningar gäller i fråga om Finlands territorialvatten på motsvarande sätt vad som stadgas i 13 § 2 och 3 mom. havsskyddslagen.

Genom statsrådsbeslut kan utfärdas närmare bestämmelser om tillämpningen av stadgandena i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den

199 .

Denna lag gäller också sådan avledning av avloppsvatten som har inletts innan lagen träder i kraft. Därvid tillämpas inte 10 kap. 25 § vattenlagen.

3.

Lag**om ändring av lagen om förhindrande av vattnets förorening, förorsakad av fartyg**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 16 mars 1979 om förhindrande av vattnets förorening, förorsakad av fartyg
(300/79) 2 § 1 mom. och
fogas till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Med vattnets förorening avses i denna lag uppkomst av påföljd, förnaledad av verksamhet som enligt 1 § lagen om förhindrande av havets förorening (298/79) är förbjuden.

2 §

Med förorening av vattnen avses i denna lag att vattnets tillstånd förändras så att detta äventyrar människans hälsa, skadar de levande naturtillgångarna och livet i vattnen, ställer hinder för fisket eller annat berättigat nyttjande av vattenområdena, försämrar vattnets bruksegenskaper, minskar trivsamheten eller orsakar därmed jämförbara olägenheter.

4 a kap.

Förbud mot avfallsförbränning

26 a §

Förbränning av avfall som orsakas av ordinarie drift av fartyg är förbjudet i Finlands vattenområden.

Denna lag träder i kraft den
199 .

4.

L a g**om ändring av lagen om allmänna vatten- och avloppsverk**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 23 december 1977 om allmänna vatten- och avloppsverk (982/77) 11 a §, sådan den lyder i lag av den 8 januari 1993 (88/93), och

fogas till 16 § ett nytt 2 mom. och till 17 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

11 a §

Bestämmelser om kvaliteten på *och* förbehandlingen av avfallsvatten som leds in i avlopp som sköts av ett allmänt vatten- och avloppsverk kan utfärdas genom beslut av statsrådet.

Enligt denna paragraf kan endast sådana föreskrifter utfärdas som förutsätts i det direktiv som nämns i 5 § 3 mom.

Föreslagen lydelse

11 a §

Bestämmelser om kvaliteten på *samt* förbehandlingen *och kontrollen* av avfallsvatten som leds in i avlopp som sköts av ett allmänt vatten- och avloppsverk kan utfärdas genom beslut av statsrådet.

Enligt denna paragraf kan endast sådana föreskrifter utfärdas som förutsätts i det direktiv som nämns i 5 § 3 mom. *eller i sådana internationella fördrag om skydd av havet som är förpliktande för Finland.*

16 §

Vad som stadgas i 1 mom. gäller dock inte kontrolluppgifter som erhållits enligt 11 a §, inte heller uppgifter om kvaliteten på och förbehandlingen av avloppsvattnet enligt anslutningsavtalet.

17 §

Övervakningen av att föreskrifter utfärdade enligt 11 a § efterlevs ankommer på den övervakningsmyndighet som anses i 21 kap. 1 § vattenlagen. På åtgärder som strider mot föreskrifter utfärdade enligt 11 a § tillämpas straffstadgandena i vattenlagen samt dess stadganden om handläggning av brottmål- och handräckningsärenden.

Denna lag träder i kraft den
199 .

5.

L a g

om ändring av avfallslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 60 § 1 mom. avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/93) och
fogas till lagen en ny 73 a § som följer:

Gällande lydelse

60 §

Avfallsförseelse

Den som avsiktligt eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud i 5 §, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 13 § 1 mom., 17—19 §§, 22 § 1 mom., 26 §, 43 § 2 mom., 44 § 2 eller 3 mom., 45 § 2 eller 3 mom., 50 §, 55 § 2 eller 3 mom. eller 57 § eller mot förbud eller föreskrifter som utfärdas med stöd av nämnda stadganden eller

2) försummar skyldigheter som nämns i 7—9 §§, 11 § 1 mom., 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 20 § 1 eller 2 mom., 21 §, 22 § 2 eller 3 mom., 23—25 §§, 42 § 1 mom., 43 § 2 mom., 45 § 1 mom., 46 eller 49 §, 51 § 3 mom. eller 55 § 1 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas på något annat ställe i denna lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

Föreslagen lydelse

60 §

Avfallsförseelse

Den som avsiktligt eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud i 5 §, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 13 § 1 mom., 17—19 §§, 22 § 1 mom., 26 §, 43 § 2 mom., 44 § 2 eller 3 mom., 45 § 2 eller 3 mom., 50 §, 55 § 2 eller 3 mom., 57 § eller 73 a § eller mot förbud eller föreskrifter som utfärdas med stöd av nämnda stadganden eller

2) försummar skyldigheter som nämns i 7—9 §§, 11 § 1 mom., 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 20 § 1 eller 2 mom., 21 §, 22 § 2 eller 3 mom., 23—25 §§, 42 § 1 mom., 43 § 2 mom., 45 § 1 mom., 46 eller 49 §, 51 § 3 mom. eller 55 § 1 mom.,

skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas på något annat ställe i denna lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

73 a §

*Förbud mot avfallsförbränning i Finlands
vattenområden*

*Förbränning av avfall är förbjudet i Finlands
vattenområden.*

*Om förbränning av avfall orsakat av fartygets
ordinarie drift stadgas dock i lagen om förebyg-
gande av vattnens förorening, förorsakad av
fartyg (300/79).*

Denna lag träder i kraft den
199 .

